Cena numeru 3 zł.

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

GŁOS PABIANIC

ORGAN WK i ŁK POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK II (V) , SOBOTA 23 LIPCA 1949 ROKU Nr 199 (1123)

Korpus dyplomatyczny składa życzenia w Belwederze

W dniu Święta Narodowego o godz. 9 rano członkowie korpusu dyplomatycznego złożyli swe podpisy na arkuszu wyłożonym w Sali Pompejańskiej Belwederu

Naród polski czci Święto Odrodzenia

zwycięską odbudową swej Ojczyzny i Jej Stolicy

Olbrzymie tłumy witają owacyjnie przemówienia Prezydenta RP Bolesława Bieruta, Marszałka ZSRR — Rokossowskiego i Marszałka Polski — Żymierskiego

podczas uroczystego otwarcia trasy W—Z w Warszawie

Przemówienie Prezydenta RP Bolesława Bieruta

Obywatele, mieszkańcy Warszawy i całej Polski!

Naród polski czci dzisiaj uroczyście i radośnie Święto Odrodzenia Rzeczypospolitej. We wszystkich zakątkach naszego kraju rozbrzmiewają radosne pieśni, wzruszeniem pulsują serca, dostojnie kołyszą się w powietrzu biało-czerwone sztandary. Ale cóż jest przyczyną, że piersi nasze rozniera poczucie radosnej dumy? Przyczyną tych uczuć są WIELKIE CZYNY TWÓRCZE, które składa dzisiaj w darze Rzeczypospolitej lud pracujący.

Każdy kraj czci swoje święta narodowe w swój sposób. Polski lud pracujący czci je zwycięstwami, które osiąga w odbudowie i rozbudowie swojej Ojczyzny, zniszczonej barbarzyńsko przez wroga. Nie ma chyba w Polsce dziś takiego zakątka, w którym by lud pracujący nie odnosił mniejszych lub większych sukcesów na tym szczególnym polu walki. Meldunki o wykonaniu zadań, nadchodzące ze wszystkich niemal odcinków naszego frontu narodowego, brzmią zwycięsko.

W dniu dzisiejszego święta, które jest równocześnie PIĄTĄ ROCZNICĄ NARODZIN WŁADZY LUDOWEJ W POLSCE — ROCZNICĄ POWSTANIA POLSKIEGO KOMITETU WYZWOLENIA NARODOWEGO na pierwszym wyzwolonym skrawku ziemi polskiej — przypadł mi ZASZCZYT ZŁOŻENIA NARODOWI MELDUNKU O POMYŚLNYM I PRZEDTERMINOWYM WYKONANIU ODPOWIEDZIALNEGO ZADANIA, KTÓRE MA DONIOSŁE ZNACZENIE DLA ODBUDOWY BOHATERSKIEJ NASZEJ STOLICY — WARSZAWY. UKOŃCZONA ZOSTAŁA I ODDANA DO UŻYTKU LUDNOŚCI STOLICY I CAŁEGO KRAJU BARDZO WAŻNA ARTERIA KOMUNIKACYJNA MIASTA T.ZW. „TRASA W—Z".

Wybudowany został i oddany do użytku nowy most, który góruje bez porównania piękniejszą formą konstrukcyjno-architektoniczną i bez porównania większymi walorami użytkowymi nad dawnym zniszczonym naistarszym mostem Warszawy. Będzie on nosił nazwę symbolizującą wieczystą więź między ośrodkiem politycznym Polski Ludowej a jej ośrodkiem przemysłowym, więź sprzęgniętą ofiarnym wkładem pracy śląskiego ludu pracującego w odbudowę stolicy. Odbudowany został i oddany w darze narodowi jeden z najstarszych i najpiękniejszych pomników zabytkowych stolicy — kolumna Zygmunta. Odbudowane zostały: stare miasteczko Mariensztat, z zachowaniem jego swoistej architektury oraz szereg pięknych budynków zabytkowych, zniszczonych przez wroga. Zbudowane zostały od nowa: tunel, prowadzące do niego wiadukty i schody ruchome, parki i zieleńce przylegające do trasy. Zapoczątkowana została budowa nowych osiedli, które wkrótce nadadzą całej części miasta leżącej wzdłuż trasy nowe oblicze, stanowić zaś będą wraz z trasą poważną część nowego miasta, nowej Warszawy — niewątpliwie piękniejszej od dawnej.

Jest to wspaniałe i wielkie zwycięstwo na froncie walki o odbudowę nie tylko nowej stolicy, ale i nowej Polski. Mieszkańcy bohaterskiego miasta, odznaczonego chlubnie bojowym orderem Grunwaldu — mają zasłużone prawo do największej radości i chluby. Ale wraz z ludnością stolicy chlubi się tym zwycięstwem CAŁY NARÓD POLSKI. Jest to jedno z wielu zwycięstw, które wzbogacają historię naszego narodu, a które zawdzięczamy ujęciu władzy i kierownictwa losami kraju przez polski lud pracujący. Powstanie władzy ludowej w Polsce wiąże się jak najściślej z wielkim, epokowym zwycięstwem ludu pracującego w skali światowej — zwycięstwem, które zapoczątkowała Wielka Rewolucja Proletariacka w r. 1917 (burzliwe owacje na cześć ZSRR).

Nie byłoby w Polsce wolności i niepodległości i nie byłoby w Polsce władzy ludowej, gdyby zwycięskie armie ludu pracującego Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich nie rozbiły barbarzyńskich hord hitlerowskich, depczących ziemie słowiańskie. W dzisiejszej naszej uroczystości bierze udział znakomity dowódca odcinka frontu, który pierwszy rozpoczął szturm o wyzwolenie naszej stolicy z rąk hitlerowskich zbrodniarzy przed 5-ciu laty — MARSZAŁEK BRATNIEGO ZWIĄZKU RADZIECKIEGO I RODAK NASZ. A DZIŚ SERDECZNY I MIŁY NASZ GOŚĆ. KAWALER POLSKIEGO ORDERU KRZYŻA GRUNWALDU 1-ej KLASY MARSZAŁEK KONSTANTY ROKOSSOWSKI.

To pod jego dowództwem jeszcze w sierpniu 1944 roku żołnierze radzieccy i polscy szturmowali od strony Pragi przyczółki mostu, na którego szczątkach wsparła się dzisiejsza Trasa W-Z. To jego żołnierze przebywali wpław Wisłę, aby przyjść z pomocą powstańcom i umierali pod morderczym ogniem armat i karabinów niemieckich.

Zwycięstwo władzy ludowej w Polsce przed 5-ciu laty stało się możliwe dzięki zwycięstwu ludu pracującego, który zbudował nowy ustrój społeczny na potężnych obszarach ZSRR i przyszedł z pomocą polskiemu ludowi pracującemu w jego walce z najeźdźcą hitlerowskim i dodał mu sił i wiary w walce z rodzimymi klasami pasożytniczymi. Od tej chwili polski lud pracujący odbudowuje formy ustrojowe i społeczno-gospodarcze Polski. Twórcza praca ludu pracującego stała się odtąd treścią naszych ambicji patriotycznych i źródłem naszej najwyższej radości.

Nie ma dla ludzi prostych, światłych i rozumnych radości większej nad radość oglądania własnymi oczami cudów, które tworzy planowa praca i ofiarny, SPOŁECZNY CZYN TWÓRCZY LUDU PRACUJĄCEGO. Patrzymy oto w tej chwili stu tysiącami oczu na jeden z takich cudów, cudów rzeczywistych, a nie urojonych, cudów, które przetrwają wieki. Jakże naprawdę przecudnie piękne i godne podziwu, jest dzieło, które widzimy, dzieło które stworzyła myśl i czyn twórczy polskiego ludu pracującego — polskiego urbanisty, inżyniera, technika i robotnika. (burzliwe oklaski). Dzieło to łączy w sobie natchnienie twórcze artysty i ścisły, matematyczny rachunek architekta, konstruktora, technika, ekonomisty. Jest ono wyrazem wielkiej głębokiej idei, która budziła ofiarność i zapał w setkach i tysiącach serc ludzi pracujących na trasie i jest wynikiem ciężkiej ale wytrwałej pracy tych ludzi, pobudzanych do wysiłku WIELKĄ IDEĄ. Jest to dzieło zroszone krwią lepszym ludzkim potem i przesiąknięte najserdeczniejszym ludzkim uczuciem. Natchnienie twórcze zrodzone z wielkiej idei społecznej jest istotnym źródłem piękna, które mieści w sobie każdy wielki czyn społeczny. Takim potężnym czynem społecznym jest odbudowa zniszczonej naszej stolicy. Za postępami w tej odbudowie śledzą ze wzruszeniem miliony ludzi w Polsce, interesują się nimi zaprzyjaźnione z nami narody ,według osiągnięć w tej dziedzinie oceniają nas wszyscy. Odbudowa Warszawy stała się dla wielu ludzi sprawdzianem tego, jakie wyniki przynosi narodowi gospodarka planowa, czy jest ona wyższą i lepszą formą od poprzedniej gospodarki kapitalistycznej.

W pracy nad odbudową stolicy uczestniczy młodzież od najmłodszych lat, kobiety, mężczyźni, ludzie w starszym wieku. Ze wszystkich miejsc w Polsce płyną ofiarne datki na odbudowę stolicy. Udział w tej odbudowie staje się szlachetną ambicją i chlubą nie tylko każdego świadomego obywatela, ale i każdego polskiego dziecka. Udział w odbudowie Warszawy przekształca ludzi i budzi w nich pragnienie WIELKICH CZYNÓW.

Budowa Trasy W-Z wychowała wśród zespołów budowlanych nowe pokolenie patriotów, którzy dają niezrównane przykłady ofiarnego wysiłku i bohaterstwa pracy. (okrzyki: niech żyją, — oklaski).

Otwierając dziś i oddając do użytku społeczeństwa polskiego wspaniałą Trasę W-Z, pozdrawiam jak najserdeczniej wszystkich budowniczych naszej stolicy — architektów, inżynierów, techników i kierowników poszczególnych odcinków budowy, wielotysięczną rzeszę pracowników budowlanych.

CAŁY NARÓD POLSKI ŚLE DZIŚ WYRAZY NAJGORĘTSZYCH SWYCH UCZUĆ PRZODOWNIKOM PRACY, PATRIOTOM I BUDOWNICZYM POLSKI LUDOWEJ I ŻYCZY IM NOWYCH JESZCZE WSPANIALSZYCH OSIĄGNIĘĆ (długotrwała owacja na cześć przodowników pracy).

Obywatele!

CZCIĄ, WDZIĘCZNOŚCIĄ I NAJWYŻSZYM UZNANIEM OTOCZMY IMIONA TYCH RODAKÓW NASZYCH, KTÓRZY PRZODUJĄ W PRACY NAD BUDOWĄ NOWEGO LEPSZEGO ŻYCIA, KTÓRZY SWYM CODZIENNYM OFIARNYM WYSIŁKIEM I TALENTEM TWÓRCZYM DŹWIGAJĄ WZWYŻ NASZĄ OJCZYZNĘ I POMNAŻAJĄ JEJ SIŁY. WSTĘPUJMY W ICH ŚLADY, UCZMY SIĘ ICH WYTRWAŁOŚCI, BIERZMY UDZIAŁ W ICH SZLACHETNEJ RYWALIZACJI! WZBOGACAJMY WSPÓLNYM TRUDEM TĘ WSPANIAŁĄ BUDOWĘ, JAKĄ JEST WYRASTAJĄCA Z POPIOŁÓW NASZA BOHATERSKA STOLICA! UCZYŃMY WSZYSTKO, CO LEŻY W NASZEJ MOCY, ABY POLSKĘ LUDOWĄ PRZEKSZTAŁCIĆ W KRAJ SZCZĘŚLIWY, W KRAJ SPRAWIEDLIWOŚCI, DOBROBYTU I PIĘKNA (zebrane tłumy skandują Bie-rut, Bie-rut, długotrwała owacja).

UROCZYSTOŚĆ otwarcia trasy W-Z zamieniła się w potężną żywiołową manifestację radości mieszkańców stolicy z zakończenia tak wspaniałego fragmentu dzieła odbudowy Warszawy.

Już od wczesnych godzin porannych zaczęły ciągnąć tłumy mieszkańców Warszawy na trasę W-Z.

Rynek Mariensztacki, Plac Zamkowy, Most Śląsko-Dąbrowski i skarpa wypełnione są wielotysięcznymi tłumami, wiwatującymi na cześć Rządu Ludowego, oczekując w radosnym napięciu na przybycie Prezydenta R. P.

O godz. 10 przybywa Prezydent RP Bolesław Bierut w otoczeniu marszałka sejmu Kowalskiego, członków Rady Państwa, premiera Cyrankiewicza, wicepremierów Minca i Korzyckiego, Marszałka Żymierskiego oraz przedstawiciela bohaterskiej Armii Radzieckiej — Marszałka Konstantego Rokossowskiego.

Zebrane tłumy zgotowały długo niemilknącą owację. Padają okrzyki „Niech żyje Prezydent Bierut! Niech żyje Generalissimus Stalin. Zebrane tłumy skandują: „Bie-rut, Bie-rut, Bie-rut".

Trybuny oficjalne zajmują członkowie Rządu, przedstawiciele partii politycznych i organizacji społecznych. Z korpusu dyplomatycznego przybyli ambasadorowie: Związku Radzieckiego, W. Brytanii, Czechosłowacji, Stanów Zjednoczonych A.P., Włoch, Rumunii, Turcji oraz Jugosławii. Posłowie: Finlandii, Hiszpanii, Brazylii, Danii, Iranu, Argentyny, Szwecji, Belgii, Meksyku, oraz przedstawiciel polityczny Austrii. Charges d'affaires: Chin, Albanii, Izraela, Norwegii, Francji, Węgier, Egiptu, Szwajcarii, Bułgarii, Holandii. Przybyli również attaches wojskowi, morscy i lotniczy państw obcych.

Na trybunie zajęli miejsca także delegaci związków zawodowych Chin Ludowych, Komunistycznej Partii Węgier, przedstawiciele klasy robotniczej Finlandii, Rumunii i Czechosłowacji.

Uroczystość rozpoczyna się.

Gospodarz miasta — prezydent Tołwiński wita Prezydenta R.P. Bolesława Bieruta, dostojników państwowych oraz przybyłych gości.

Wśród ożywionej owacji zebranych tłumów Prezydent R.P. wygłasza przemówienie.

Przemówienie Marszałka ZSRR Konstantego Rokossowskiego

Z kolei przemawia po polsku marszałek Związku Radzieckiego Konstanty Rokossowski witając w imieniu Armii Radzieckiej lud Warszawy i jej budowniczych.

Panie Prezydencie! Drodzy Przyjaciele! Robotnicy! Ludzie pracy umysłowej! Obywatele Warszawy!

W dzisiejszym historycznym dniu, w dniu 5-ej rocznicy Odrodzenia Polski, my, radzieccy żołnierze, przesyłamy serdeczne bojowe pozdrowienia całemu ludowi pracującemu Polski (oklaski). Dziś żołnierze radzieccy i cały naród radziecki cieszą się z Wami z sukcesów, osiągniętych w budowie nowej Polski.

Gdy na zachodzie sytuacja gospodarcza pogarsza się z dnia na dzień i zbliża się nowy kryzys ekonomiczny — w Związku Radzieckim i w krajach demokracji ludowej wre twórcza praca, rozwija się w szybkim tempie gospodarka narodowa kultura, oświata, ochrona zdrowia, podnosi się stale stopa życiowa ludzi pracy.

Widać to szczególnie wyraźnie na przykładzie bohaterskiej pracy narodu polskiego przy odbudowie Warszawy. Na przekór wrogom, ku radości narodu — dźwiga się Warszawa ze zgliszcz, staje się kwitnącą i wspaniałą stolicą Polski Ludowej.

Faktem jest, że krew przelana przez żołnierzy radzieckich i najlepszych synów narodu polskiego nie poszła na marne że przyniosła owoce. Sukcesy narodu polskiego przy budowie nowego życia gospodarczego i kulturalnego — jeszcze raz dowiodły, do jakich wielkich czynów zdolny jest lud pracujący, wyzwolony spod władzy kapitalistów i obszarników, spod ucisku zagranicznych imperialistów.

Wasze sukcesy są owocem nowego ustroju, ustroju demokracji ludowej, płodem twórczych wysiłków robotników, chłopów i inteligencji pracującej. **Sukcesy te były możliwe do osiągnięcia dzięki zrealizowaniu wielkiej przyjaźni między naszymi narodami, dzięki bratniej pomocy, którą Związek Radziecki okazał Polsce przy wyzwoleniu od zaborców niemieckich i którą stale okazuje Polsce w latach budownictwa pokojowego.** (Długotrwałe owacje na cześć przyjaźni polsko-radzieckiej. Okrzyki: Niech żyje Generalissimus Stalin!).

Sojusz i przyjaźń między Związkiem Radzieckim a Polską posiada szczególny charakter, zasadniczo różniący się od rozmaitych tzw. „sojuszów" w obozie imperialistycznym. **Sojusz nasz jest sojuszem państw, w których władza znajduje się w rękach ludu pracującego.** Wyraża on zasadnicze interesy naszych narodów. Dlatego też sojusz nasz i przyjaźń nasza ugruntowane są na zasadach bratniej pomocy wzajemnej oraz wzajemnego poszanowania wolności i niepodległości narodów. Na tym polega siła i niezłomność naszej przyjaźni. (Długo niemilknące oklaski).

Na zupełnie innych zasadach opierają się „sojusze" w świecie kapitalistycznym. Tam układy są zawierane przez rządy, wyrażające **interesy garstki monopolistów** — wbrew woli i wbrew interesom narodu. Takim na przykład jest **agresywny pakt północno-atlantycki**, przeciwko któremu występują wszystkie narody.

W świecie kapitalistycznym panuje wilcze prawo, dające silnemu władzę nad słabym. Tam silny drapieżca imperialistyczny, wykorzystując stosunki sojusznicze, stara się wszelkimi sposobami osłabić i ujarzmić swych partnerów, likwidując ich niezależność gospodarczą, polityczną i narodową.

Oto dlaczego **UJARZMIONE NARODY ŚWIATA KAPITALISTYCZNEGO KIERUJĄ SWE OCZY I ZWRACAJĄ SWE NADZIEJE KU ZWIĄZKOWI RADZIECKIEMU I KRAJOM DEMOKRACJI LUDOWEJ.** Jedynie obóz demokracji i socjalizmu, na którego czele kroczy Związek Radziecki, stoi na straży pokoju i suwerenności narodów wielkich i małych.

Niech szaleją imperialistyczni podżegacze do nowej wojny. Ich szaleńcze pomysły skazane są na takie samo bankructwo, jakie spotkało szaleńcze plany Hitlera panowania nad światem.

Potęga obozu demokratycznego zależna jest od jedności krajów demokracji ludowej i Związku Radzieckiego, od jedności sił demokracji i pokoju na całym świecie. I dopóki ta jedność istnieje i wzmacnia się — jesteśmy niezwyciężeni! (Burzliwe oklaski).

Niech żyje i krzepnie front narodów w walce o pokój, demokrację i socjalizm!

Niech żyje i wzmacnia się przyjaźń polsko-radziecka — szczęście i radość naszych narodów!

Niech krzepnie i niech rozkwita nowa demokratyczna Polska, idąca pewnym krokiem ku socjalizmowi!

Niech żyje bratni naród polski i jego wódz, Prezydent Bolesław Bierut!

Niech żyje wielki Związek Radziecki, ostoja demokracji i pokoju, ojczyzna ludzi pracy wszystkich krajów!

Niech żyje najlepszy przyjaciel narodu polskiego, wódz mas pracujących całego świata, Józef Stalin!

(Wiwaty na cześć braterstwa polsko-radzieckiego i wodza międzynarodowego proletariatu — Generalissimusa Stalina. Wielotysięczne tłumy skandują Sta-lin, Sta-lin).

Trasa W—Z otwarta!

Krótkie żołnierskie przemówienie marszałka Rokossowskiego witane jest przez zebranych burzą oklasków. Publiczność wiwatuje na cześć genialnego wodza międzynarodowego proletariatu — Generalissimusa Stalina, na cześć braterstwa polsko-radzieckiego, na cześć marszałka Rokossowskiego — oswobodziciela Stolicy.

I znowu w górę biją skandowane przez tysiące ludzi słowa „Sta-lin, Sta-lin, Sta-lin".

Z kolei przemawia marszałek Polski Żymierski, który w imieniu Wojska Polskiego, z radością i dumą wita i pozdrawia bohaterskich robotników trasy W-Z.

Teraz padają okrzyki na cześć odrodzonego Wojska Polskiego, na cześć bohaterskiej Armii Radzieckiej, wyzwolicielki narodu polskiego, spod jarzma hitlerowskiej niewoli.

Ostatni przemawia przewodniczący Zarządu Głównego ZMP — Matwin.

(Dokończenie na str. 2-ej)

Orędzie Prezydenta RP do narodu polskiego

w dniu Święta Odrodzenia

Siostry i bracia Polacy!

Święcimy dziś radośnie Święto Odrodzenia Polski — 5-lecie wskrzeszenia Rzeczypospolitej. Jest to dzień najgorętszych uczuć i najserdeczniejszych myśli, które poświęcamy swej umiłowanej Ojczyźnie.

Przez długie wieki pamiętać będzie naród polski o latach cierpień i trudach walki z dzikimi hordami najeźdźców niemieckich. Z najgłębszą czcią wspominamy o siostrach i braciach, którzy polegli. Ale z dumą i chwałą mówić będą matki dzieciom i pokolenia pokoleniom, że zwyciężyła prawda i sprawiedliwość.

Z MORZA łez i krwi, z ponurych odmętów zbrodni i gwałtów hitlerowskich, z nieugiętej walki ludu pracującego powstała do życia Polska, wyzwolona zwycięskim orężem Armii Radzieckiej i ofiarnym czynem żołnierza polskiego.

Minęło 5 lat od chwili, gdy na ziemi polskiej — po raz pierwszy w dziejach narodu — powstała władza ludu pracującego.

Przeciwstawiali się jej zaciekle ci, którzy nie chcą Polski bez przywilejów dla obszarników, nie chcą Polski, która nie jest żerowiskiem dla rodzimych i obcych kapitalistów i spekulantów. Ale zwyciężyła prawda i sprawiedliwość, o którą walczył polski lud pracujący.

Byli ludzie, którzy wątpili wówczas o trwałości władzy ludowej. Ale któż wątpić może dziś — po pięciu latach naszych osiągnięć, że władza ludowa jest niezwyciężona, że jest ona potężnym źródłem siły i wzrostu Rzeczypospolitej?

Oto wróg pozostawił nam zniszczenia, jakich nie znała historia. A przecież — jakże szybko dźwiga się z tych ruin Polska w oparciu o władzę ludową. Nie widzą tego tylko ci, których zaślepia skryta pogarda dla ludu i niewiara w siły twórcze mas pracujących.

Wróg zamienił stolicę Polski i szereg miast w zwaliska gruzów. A przecież jakże szybko wyrasta ze zgliszcz nowa Warszawa, jak dźwigają się z ruin prastare miasta polskie — Wrocław i Gdańsk, jak ożyły porty polskie, jak w tysiącach zniszczonych fabryk kipi już praca, biją młoty, warczą maszyny. Któż nie widzi jak w tysiącach spalonych wsi polskich rodzi się nowe życie, jak pod stare strzechy chłopskie wkracza nowa kultura i nowe tempo pracy, jak na polach dawniej pańskich wyrastają chłopskie plony, z roku na rok obfitsze. Któż nie widzi, że naród nasz żyje z każdym rokiem lepiej, że coraz więcej mamy żywności, ubrań, obuwia, że spada śmiertelność, że krzepnie zdrowie narodu.

Któż nie widzi, że nie tylko odbudowuje się, ale i rozbudowuje się coraz szybciej, coraz piękniej, coraz lepiej i zapobiegliwiej najmilsza nasza Ojczyzna!

Nigdy robotnik polski nie pracował z takim oddaniem i zapałem, jak pracuje obecnie, wiedząc, że pracuje dla siebie i swego narodu. Nie dla pasożytów i nie dla obcych wysila się dziś myśl inżyniera, konstruktora, wynalazcy i przodownika pracy, walczącego o nowe osiągnięcia w wydajności załogi robotniczej. Lekarz, artysta, literat, badacz naukowy, architekt, nauczyciel, pracownik umysłowy — wiedzą, że wysiłek ich cenią dziś miliony ludzi pracy, którym on obecnie służy.

SIŁA władzy ludowej wyrasta właśnie z zespolenia i jedności wszystkich ludzi pracy.

Wojna i okupacja niemiecka powiększyły jeszcze wielowiekową niedolę wsi polskiej. Ileż gospodarstw chłopskich było bez konia, bez krowy, bez narzędzi rolniczych!

Dawniej setki tysięcy takich najbiedniejszych chłopów musiało emigrować z kraju, aby szukać pracy i chleba na obczyźnie. Dziś obca jest chłopu polskiemu myśl o tułaczce, bo z ufnością patrzy w przyszłość.

Władza ludowa troszczy się o to, aby chłop biedny i średniorolny otrzymał pomoc w swej potrzebie i pomoc ta z roku na rok będzie się zwiększać.

Mimo zniszczeń chłop polski zbiera już dziś ze swych pól plon obfitszy, niż przed wojną. Przemysł dostarcza rolnictwu z każdym rokiem coraz więcej narzędzi, maszyn i nawozów. Władza ludowa uczyni wszystko, by chłop polski otrzymywał nie tylko obfitsze plony ze swych pól, ale by przez znaczne wzmożenie hodowli gospodarstwo biednego i średniego chłopa stało się wydatniejsze.

Nie ulega także wątpliwości, że władza ludowa zatroszczy się o to, aby z czasem nie było w Polsce gospodarstw chłopskich bez krów, bez inwentarza, aby każdy chłop mógł coraz wydajniej, z coraz większą dla siebie korzyścią pracować na roli.

JUŻ DZIŚ WŁADZA LUDOWA ZABEZPIECZA ROLNIKOWI STAŁOŚĆ CEN NA JEGO PRODUKTY, co ma wielkie znaczenie zwłaszcza w okresie wielkiego spadku cen na rynkach światowych. Chłop polski może dziś ze spokojem i otuchą spoglądać w przyszłość, gdyż przy władzy ludowej nie grozi mu ruina wskutek gwałtownych wahań cen, nie straszne mu są kryzysy kapitalistyczne, a rozwój spółdzielczości w dziedzinie zaopatrzenia, zbytu i produkcji przyczyniać się będzie do wzrostu zamożności i kultury rolnictwa. WSPÓLNA TROSKA O WSPÓLNE POTRZEBY WSZYSTKICH LUDZI PRACY — OTO PRAWO NAJWYŻSZE, KTÓRE WPROWADZIŁA W POLSCE WŁADZA LUDOWA.

TYLKO zaślepieni nienawiścią zacofańcy i zaprzedani bałwochwalcy imperializmu nie chcą widzieć, że odrodzona Ojczyzna nasza stała się dziś najdroższym skarbem i największą chlubą polskiego ludu pracującego, który w niej gospodarzy, który ją buduje, który ją ożywia swą pracą twórczą, swym gorącym poświęceniem swą serdeczną troską i miłością.

TA PRACA, TE UCZUCIA, TA TROSKA LUDU PRACUJĄCEGO ZDOLNE SĄ PRZEOBRAZIĆ POLSKĘ W KRAJ PRZEPIĘKNY I WSPANIAŁY, PRZODUJĄCY I ZAMOŻNY — W KRAJ, WNOSZĄCY CENNE ZDOBYCZE PRACY, NAUKI, KULTURY, WNOSZĄCY WŁASNY SWÓJ DOROBEK W WIELKĄ SKARBNICĘ POSTĘPU OGÓLNOLUDZKIEGO.

Jesteśmy wszyscy współtwórcami wielkiej przemiany w życiu gospodarczym, kulturalnym i społecznym naszego kraju. Przeobraża się człowiek w Polsce. Rosną z każdym miesiącem potrzeby kulturalne milionów ludzi, rośnie nieustannie wytwórczość naszego gospodarstwa narodowego.

Wykonanie z nadwyżką 3-letniego planu gospodarczego jeszcze przed końcem roku bieżącego — to potężna zdobycz naszej Rzeczypospolitej Ludowej, to zwycięskie urzeczywistnienie pierwszego programu władzy ludowej, wysuniętego przed 5-ciu laty w Manifeście PKWN. Już dziś produkcja naszego przemysłu, obliczona przeciętnie na jednego mieszkańca, jest dwa razy większa, niż przed wojną.

Lata powojenne nie uwolniły krajów kapitalistycznych Europy od zmory kryzysów i bezrobocia, z każdym dniem natomiast zwiększa się ich zależność od obcego imperializmu.

MYŚMY W CIĄGU TYCH 5 LAT POTRAFILI DOKONAĆ CUDU ODBUDOWY I ROZWOJU GOSPODARCZEGO, BO UWOLNILIŚMY SIĘ NIE TYLKO Z NIEWOLI HITLEROWSKIEJ, ALE I Z NIEWOLI OBSZARNICZO - KAPITALISTYCZNEJ, BO POTRAFILIŚMY ZMOBILIZOWAĆ NIEWYCZERPANE SIŁY NASZEGO LUDU, BO POTRAFILIŚMY WYDOBYĆ WIELKIE BOGACTWA NASZEGO KRAJU, BO KORZYSTALIŚMY Z BRATNIEJ POMOCY ZWIĄZKU RADZIECKIEGO.

DLATEGO UTRWALILIŚMY NIEPODLEGŁOŚĆ POLSKI, DLATEGO OSIĄGNĘLIŚMY PRAWĘ BYTU LUDZI PRACY.

PLAN 6-letni przemieni Polskę w kraj uprzemysłowiony i pomnoży nasze bogactwa ogólnonarodowe, zapewni narodowi warunki rozwoju, jakich nigdy w swych dziejach Polska nie miała. Umożliwi on szybki rozwój oświaty, wiedzy i kultury ludu pracującego. Młodzieży polskiej, córkom i synom robotników i chłopów otworzy pełne możliwości kształcenia się i rozwoju talentów twórczych. Pomoże kobietom wydźwignąć się z upośledzenia i nadmiernej, wyczerpującej pracy. Wzrośnie dobrobyt, siła i znaczenie Rzeczypospolitej w świecie.

W CIĄGU NAJBLIŻSZYCH 6-CIU LAT PODNIESIEMY BARDZO ZNACZNIE STOPĘ ŻYCIOWĄ ROBOTNIKÓW, CHŁOPÓW I INTELIGENCJI PRACUJĄCEJ UDOSTĘPNIMY MILIONOM LUDZI ŚWIATŁO ELEKTRYCZNE, KSIĄŻKĘ, RADIO, TELEFON, KINO i TEATR, POKONAMY ANALFABETYZM, ZAPEWNIMY LUDZIOM PRACY LEPSZĄ OPIEKĘ LEKARSKĄ, UZDROWISKA i WCZASY, ZWALCZAĆ BĘDZIEMY WSZELKIE CHOROBY I PRZEDŁUŻYMY ŻYCIE LUDZKIE, UCZYNIMY JE LEPSZYM i SZCZĘŚLIWSZYM.

Cóż potrzeba, aby plan ten urzeczywistnić?

POTRZEBNY JEST TRWAŁY POKÓJ W STOSUNKACH MIĘDZYNARODOWYCH.

Zabezpieczeniem naszej niepodległości i pokoju międzynarodowego, zabezpieczeniem naszych granic i obrona ich przed zakusami niemieckich wichrzycieli i ich popleczników — jest bratni sojusz i przyjaźń serdeczna naszego narodu z narodami wielkiego Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich oraz z krajami demokracji ludowej.

PRZYJAŹŃ TĘ BĘDZIEMY UMACNIAĆ I STRZEC JEJ WIERNIE, GDYŻ W NIEJ WIDZIMY RĘKOJMIĘ NASZEGO BEZPIECZEŃSTWA i ROZWOJU.

Zabezpieczeniem pokoju jest walka mas pracujących całego świata z podżegaczami wojennymi i zachłannością imperialistów.

Nie będziemy szczędzili sił dla poparcia sprawy pokoju i przyjaznego współżycia wolnych narodów.

ZABEZPIECZENIEM POKOJU I NASZEJ NIEPODLEGŁOŚCI JEST STAŁY WZROST NASZEJ SIŁY GOSPODARCZEJ I ZWARTOŚCI POLITYCZNEJ, SĄ NASZE SOJUSZE I NASZE WOJSKO LUDOWE, BĘDZIEMY CZYNILI WSZYSTKO, ABY SIŁY TE POMNOŻYĆ. Dla urzeczywistnienia programu przebudowy Polski potrzebna JEST JEDNOŚĆ NASZEGO NARODU. Jedność polskiego ludu pracującego — była podstawą zwycięstwa władzy ludowej i jej dotychczasowych osiągnięć.

Będziemy nadal jedność tę pogłębiać i umacniać.

LUDZIE oślepieni nienawiścią do Polski Ludowej próbują siać zamęt i zakłócać naszą twórczą pracę. Udają oni, że bronią tradycji i wiary, gdy w rzeczywistości spiskują przeciw państwu polskiemu i są narzędziem wrogich Polsce sił. WŁADZA LUDOWA CZYNAMI SWYMI DOWIODŁA, ŻE SZANUJE TRADYCJE I UCZUCIA LUDZI WIERZĄCYCH, ŻE ZABEZPIECZA CAŁKOWITĄ WOLNOŚĆ SUMIENIA, WIARY I PRAKTYK RELIGIJNYCH I NA TYM STANOWISKU STOI NIEZŁOMNIE. ALE WŁADZA LUDOWA ZWALCZA I ZWALCZAĆ BĘDZIE Z CAŁĄ STANOWCZOŚCIĄ OSZUSTÓW I WSTECZNIKÓW, ŻERUJĄCYCH NA CIEMNOCIE, KTÓRA JEST SKUTKIEM WIEKOWEGO UPOŚLEDZENIA.

Są siły wsteczne, które chciały by utrzymywać w ciemnocie i niewiedzy lud pracujący. Ale są to siły umierającego świata, siły pragnące, aby w świecie panowały wyzysk i niewola. Lud pracujący w Polsce od dziesiątków lat walczył o wyzwolenie człowieka, to znaczy o zapewnienie mu jak najlepszych warunków umysłowego i kulturalnego rozwoju, a dziś potrafi te najszlachetniejsze dążenia wcielać w życie.

DLA KAŻDEGO POLAKA, DLA KAŻDEGO CZŁOWIEKA DOBREJ WOLI STOI OTWOREM DROGA DO PRACY — KTÓRA STAŁA SIĘ SPRAWĄ HONORU — I DO SZACUNKU, JAKIM LUD DARZY NAJLEPSZYCH SWYCH BOJOWNIKÓW.

Zjednoczmy się więc wszyscy, — starzy i młodzi, kobiety i mężczyźni — w pracy dla Polski, dla Jej siły i rozkwitu!

Rodacy! Siostry i bracia! Zwróćmy dziś wszystkie serca i myśli, wszystkie nasze wzruszenia i radości ku wielkiej i miłej Ojczyźnie naszej, ku Jej przyszłości!

WSZAK JEJ PRZYSZŁOŚĆ — TO PRZYSZŁOŚĆ NASZA I PRZYSZŁOŚĆ NASZYCH DZIECI, JEJ SZCZĘŚCIE — TO CEL NASZEGO ŻYCIA, JEJ SIŁA I WIELKOŚĆ — TO NASZA DUMA I CHLUBA! Tę przyszłość, to szczęście, tę wielkość Rzeczypospolitej tworzymy dziś codzienną swą pracą, troską i myślą.

Nie szczędźmy więc sił, budujmy mocne fundamenty nowego życia!

Pamiętajmy także, że chytry wróg wciska się podstępnie, aby utrudniać nam pracę i czynić szkody w naszej budowie, chce się znów tuczyć kosztem krzywdy ludu pracującego. Bądźmy więc czujni! Umacniajmy naszą jedność — potężne źródło naszych zwycięstw!

STRZEŻMY I SZANUJMY DOBRO SPOŁECZNE, JAKO WSPÓLNY NASZ SKARB I PODSTAWĘ SIŁY RZECZYPOSPOLITEJ! WZBOGACAJMY TO DOBRO SPOŁECZNE SWYM OFIARNYM WYSIŁKIEM!

NIECH ŻYJE I ROZKWITA NASZA WSPANIAŁA I UMIŁOWANA RZECZPOSPOLITA LUDOWA!

Warszawa, dn. 21: VII. 1949 r.

(—) BOLESŁAW BIERUT
Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej.

Order „Budowniczych Polski Ludowej"

nadał Prezydent RP zasłużonym robotnikom i działaczom

na wspólnym uroczystym posiedzeniu Rady Państwa i Rady Ministrów w Belwederze

WARSZAWA (PAP). — O godzinie 18-ej dnia 21 bm. rozpoczęło się w belwederze uroczyste wspólne posiedzenie Rady Państwa i Rady Ministrów.

W Sali Pompejańskiej zebrali się członkowie Rady Państwa, marszałek Sejmu Władysław Kowalski, wicemarszałkowie: Barcikowski, Szwalbe i Zawowski, prezes Najwyższej Izby Kontroli gen. Witold, przewodniczący Centralnej Rady Związków Zawodowych gen. Aleksander Zawadzki, dr Henryk Kołodziejski oraz prezes Józef Niecko.

Obecni są również członkowie Rządu Rzeczypospolitej z prezesem Rady Ministrów Józefem Cyrankiewiczem, wicepremierami Hilarym Mincem i Antonim Korzyckim oraz ministrem obrony narodowej Marszałkiem Michałem Żymierskim na czele. Przybył również podsekretarz stanu w Prezydium Rady Ministrów Jakub Berman.

Tuż po godz. 18-ej na Salę Pompejańską przybywa Prezydent Rzeczypospolitej Bolesław Bierut, witany dźwiękami hymnu narodowego. Prezydent Bierut wygłasza następnie orędzie do narodu polskiego, po czym rozlegają się ponownie dźwięki hymnu narodowego a 24 działa oddają 24 salwy.

Następnie Prezydent Rzeczypospolitej Bolesław Bierut odczytuje akt nadania orderu „Budowniczych Polski Ludowej" za wyjątkowe zasługi, położone dla dzieła Polski Ludowej, następującym osobom:

Apryasowi Franciszkowi — górnikowi kopalni „Brzeszcze".

Dunikowskiemu Xaweremu — artyście rzeźbiarzowi, b. więźniowi Oświęcimia.

Fiedlerowi Franciszkowi — redaktorowi naczelnemu organu teoretycznego PZPR „Nowe Drogi" b. więźniowi X pawilonu Havelberga, Wronek i Pawiaka, członkowi Zarządu Głównego SDKP i L., KC KPP, i KC PZPR.

Gościmińskiej Wandzie — włókniarce Państwowych Zakładów Przemysłu Bawełnianego w Rudzie Pabianickiej.

Krajewskiemu Michałowi — murarzowi, działaczowi robotniczemu, żołnierzowi I dywizji, uczestnikowi wojny wyzwoleńczej przeciwko najazdowi hitlerowskiemu, mjr Wojska Polskiego

Mazurowi Stanisławowi — chłopu na gospodarstwie 6-cio hektarowym w województwie poznańskim,

Order Budowniczych Polski Ludowej" nadany został pośmiertnie gen. Świerczewskiemu — Walterowi oraz Wincentemu Pstrowskiemu.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Bolesław Bierut dokonał następnie dekoracji członków Rady Państwa i członków Rządu RP. wysokimi odznaczeniami państwowymi.

Za wybitne zasługi w pracy nad utrwaleniem władzy ludowej Odrodzonej Rzeczypospolitej odznaczony został Wielką Wstęgą Orderu Odrodzenia Polski marszałek Sejmu Antoni Kowalski i prezes Rady Ministrów Józef Cyrankiewicz.

Po dokonaniu dekoracji, Prezydent Rzeczypospolitej Bolesław Bierut udał się w towarzystwie ministra kultury i sztuki Dybowskiego na dziedziniec Pałacu Belwederskiego, gdzie oprowadzany przez dyrektora Lorentza zwiedził urządzoną w wielkiej przyczepie samochodowej objazdową wystawę „Mickiewicz — Puszkin" która wkrótce wyruszy w objazd po kraju.

Dzieła Lenina i Stalina po polsku

Doniosłe uchwały KC PZPR

Komitet Centralny PZPR, zważywszy, że:

1 Wychowanie kadr partyjnych w duchu ideologii marksizmu-leninizmu jest zasadniczą przesłanką wykonania wielkich zadań historycznych, stojących przed PZPR.

2 że dzieła Lenina i Stalina stanowią bezcenną skarbnicę wiedzy marksistowsko-leninowskiej, w oparciu o którą musi dokonywać się wychowanie naszych kadr partyjnych w duchu ideologii marksizmu-leninizmu.

3 że dotychczas praktykowane wydawanie poszczególnych dzieł klasyków marksizmu-leninizmu, choć ma doniosłe znaczenie i musi być nadal jak najszerzej kontynuowane — nie wystarcza już w okresie dzisiejszym, kiedy partia okrzepła ideowo i kiedy przed aktywem partyjnym stoi w całej ostrości zadanie zgłębienia marksizmu-leninizmu.

POSTANAWIA

1) niezwłocznie przystąpić do wydawania polskiego przekładu dzieł Lenina, biorąc za podstawę ostatnie IV wydanie rosyjskie i dzieł Stalina według ukazującego się wydania dzieł w języku rosyjskim,

2) zlecić wyd. „Książka i Wiedza", by natychmiast przystąpiło do redakcyjnego i organizacyjnego zapewnienia realizacji tej uchwały,

3) poruczyć czuwanie nad redakcją poszczególnych tomów odpowiedzialnym towarzyszom na wniosek przedłożony przez kierownictwo wyd. „Książka i Wiedza".

Order „Sztandaru Pracy"

dla przodowników pracy, kultury i sztuki w Łodzi

W dniu 22 lipca 1949 roku w piątą rocznicę powstania Polski Ludowej Prezydent Rzeczypospolitej nadał ustanowiony przez Sejm Ustawodawczy w dniu 2 lipca br. order „Sztandar Pracy", za wybitne zasługi położone dla narodu i Państwa, wielu przodownikom pracy, literatom i naukowcom.

W Łodzi order „Sztandar Pracy" I klasy otrzymali:

Władysław Doruch — ślusarz zakładów mechanicznych im. Strzelczyka.

Marian Ruta — tokarz Widzewskiej Fabryki Maszyn.

Anna Ramus — tkaczka z PZPB Nr. 1

Józefa Szewczyk — tkaczka z PZPB Nr. 3

Wacław Banasiak —majster z PZPB Nr. 4.

Helena Płachta — prządka z PZPB Nr. 2

Zygmunt Kobielski — rzemieślnik z Parowozowni Łódź-Kaliska.

Karol Adwentowicz — dyrektor Teatru Powszechnego

Wanda Jakubowska — reżyser filmowy PP „Film Polski"

Zofia Nałkowska — literatka

Leon Schiller — dyrektor Teatru Wojska Polskiego

Dr Józef Chałasiński — prof. U. Ł.

Dr Natalia Gąsiorowska —prof. UŁ.

Dr Bogdan Stefanowski — prof. Politechniki Łódzkiej.

Order „Sztandar Pracy" II klasy otrzymali:

Władysław Szewc — mistrz warsztatowy PMT.

Michał Biernacki — pracownik maj. Dobięcin okr. PGR Łódź.

Reakcja w Australii próbuje zdławić ruch robotniczy

Drakońska ustawa przeciw strajkom

Od 27 czerwca trwa strajk powszechny górników australijskich, obejmujący 24 tys. robotników przemysłu węglowego. Przyczyną wybuchu strajku było odmowne stanowisko przedsiębiorców, nie zgadzających się na zaspokojenie żądań robotników podwyżki płac, skrócenia dnia roboczego, udzielania urlopów itd.

Usiłując zerwać strajk i zamorzyć strajkujących głodem, rząd australijski uchwalił nadzwyczajną ustawę o zablokowaniu funduszów związkowych. Ustawę tę zatwierdziły 29 czerwca w przyspieszonym trybie obie izby parlamentu. W myśl tej ustawy zabrania się składania jakichkolwiek ofiar na rzecz funduszów związkowych, otrzymywania zasiłków z funduszów, zużytkowania funduszów na udzielenie pomocy strajkującym. Przyjmowanie przez strajkujących podarunków lub pieniędzy od przyjaciół podlega karze grzywny. Prócz tego przewiduje się i inne represje przeciwko strajkującym.

Bezprzykładna surowość tej drakońskiej ustawy policyjnej zaostrza się jeszcze wskutek tego, że jej moc obowiązująca działa wstecz i biegnie nie od chwili rozpoczęcia strajku, tj. od 27-go czerwca i nie od chwili zatwierdzenia ustawy przez parlament, a od daty znacznie wcześniejszej — od 16 czerwca.

Obok obław policyjnych i wyroków sądowych australijski rząd labourzystowski zamierza zastosować również prowokacje przeciwko partii komunistycznej. Nie posiadając materiałów, kompromitujących choćby w najmniejszym stopniu partię komunistyczną, władze mają najwidoczniej zamiar sfingować te materiały i na tej podstawie zainscenizować nowy proces przeciwko kierownictwu partii komunistycznej i przeforsować wyrok, skazujący na długotrwałe więzienie.

Nie będzie to dla Australii nic nowego. Przecież już w roku 1916 w okresie silnej histerii antydemokratycznej skazano na więzienie 12 robotników za rzekome usiłowanie spalenia miasta Sidney.

Ale nie bacząc na zarządzenia policyjne rządu, nie bacząc na wszystkie represje strajkujących górnicy toczą w dalszym ciągu walkę broniąc wytrwale swych praw. W walce tej cieszą się oni poparciem szerokich mas dołów związkowych i postępowego odłamu społeczeństwa australijskiego.

Trasa W–Z otwarta

(Dokończenie ze str. 1-szej)

Wzniesiony przez mówcę okrzyk na cześć młodzieży polskiej spontanicznie podchwytują zebrani.

Prezydent m. st. Warszawy Tołwiński prosi Prezydenta R.P. o dokonanie otwarcia trasy. Prezydent, w otoczeniu marszałka Sejmu Kowalskiego, członków Rady Państwa i Rządu, udaje się w kierunku tunelu, gdzie umieszczona jest symboliczna wstęga.

U wlotu do tunelu Prezydenta witają uczestnicy 10 sztafet ZMP owskich. W imieniu młodzieży składa Prezydentowi meldunek o wykonaniu zobowiązań lipcowych członek ZMP — uczestnik jednej ze sztafet — Dubicki.

Następuje kulminacyjny punkt uroczystości. Prezydent RP. przecina wstęgę.

Trasa W-Z jest otwarta.

W pierwszą rocznicę powstania ZMP

WARSZAWA (PAP) — W całym kraju 21 bm., w rocznicę powstania ZMP, odbyły się uroczystości młodzieżowe, na których podsumowano dotychczasowe wyniki prac Związku oraz wręczono nagrody wyróżnionym przodownikom pracy.

Znakomi dziennikarze i pisarze radzieccy w Warszawie

WARSZAWA (PAP) — W dniu 22 bm. przybyła do Warszawy na uroczystości związane ze Świętem Odrodzenia grupa dziennikarzy i pisarzy radzieckich w osobach: Dawida Zasławskiego — redaktora „Prawdy", czołowego publicysty ZSRR Maksyma Tanka — poety, Aleksego Surkowa — poety oraz Michała Tierina — redaktora działu literatury i sztuki „Izwiestii".

25 tys. książek

Biblioteka U. Ł. — społeczeństwu w darze

W dniu Rocznicy Manifestu Lipcowego Biblioteka Uniwersytecka w Łodzi melduje opracowanie i udostępnienie społeczeństwu łódzkiemu 25 tys. tomów książek i czasopism.

Kronika Pabianic

KOMU WINSZUJEMY
Sobota, dnia 23 lipca 1949 r.
Dziś: Apolinarego

WAŻNIEJSZE TELEFONY
Straż Pożarna — 0
Komisariat M. O. — 63
Zarząd Miejski — 66
P. C. K. — 112
Pogotowie Ub. Społecznej — 10
Dworzec Kolejowy — 97
Telegraf — 213
PZPR — 4
PZPB — 23
Zarząd Miejski ZMP — tel. Nr 143
Komenda „Służby Polsce" tel. nr 6.

KINA

Kino „Robotnik" wyświetla film pt. „Ulica Graniczna".

Kino „Polonia" wyświetla film produkcji duńskiej pt. „Dzieci z jednego podwórka".

Dla młodzieży dozwolony.

Redakcja „Głosu Pabianic": — Armii Czerwonej 19, tel. 287.
Godziny przyjęć interesantów: 11—13 i 16—18.

Na cześć Święta Odrodzenia

Nowa przędzalnia PZPB

Uruchomiona wysiłkiem pabianickich robotników

We wszystkich zakładach pracy, instytucjach społecznych i organizacjach m. Pabianic urządzane były w dniu 21 lipca br. **uroczyste akademie, związane z 5 rocznicą Manifestu PKWN.** Akademie te odbywały się w świetlicach lub specjalnie do tego przeznaczonych salach.

Szczególnie uroczysty przebieg miała akademia w Państwowych Zakładach Przemysłu Bawełnianego w Pabianicach. Miejscem tej podniosłej uroczystości była sala fabryczna oddziału Nr. 1 przędzalni.

W wysokiej, długiej jasno wymalowanej sali ozdobionej barwami narodowymi i czerwonymi przyciągały wzrok przede wszystkim stojące w dwóch długich szeregach maszyny, lśniące nowością i świeżością farb.

Na mównicę wchodzi dyr. handlowy tow. Czarnowski zagajając uroczystość i powołując prezydium. Przewodniczącym akademii zostaje tow. Czwórka z Rady Zakładowej. Udziela on głosu tow. Karbowiakowi który wygłosił okolicznościowe przemówienie podkreślając znaczenie Manifestu PKWN-u. Sprawozdanie z działalności zakładów i ich osiągnięć złożył naczelny dyrektor tow. Adamkiewicz.

Na mównicę wchodzi tow. Wyrzykowski Bronisław, kierownik przędzalni. Na sali zapanowała zupełna cisza. Wyczuwa się, że zbliża się kulminacyjny punkt akademii. Twardo i radośnie brzmią słowa mówcy, który składa następujący meldunek.

„Melduję w imieniu brygady montażowej złożonej ze 105 pracowników, iż wykonaliśmy nasze zobowiązania pierwszomajowe, czego wyrazem jest uruchomienie na dzień Święta Odrodzenia pierwszego zespołu przędzalniczego, złożonego z 4.800 wrzecion. Czyn ten składamy ku chwale naszej Ojczyzny — Polski Ludowej".

Po tych słowach salą rozbrzmiewa niemilknącymi oklaskami i owacjami. Oto te piękne dwie sale i nowe maszyny oddane zostają do użytku zakładów, które niewątpliwie przyczynią się do dobrych sukcesów produkcyjnych. Tow. Wyrzykowski nie skończył jeszcze. Padają słowa nowego przyrzeczenia.

„W związku z wykonaniem przez polskie siły montażowe prac mechanicznych, związanych z uruchomieniem nowej przędzalni, będącej obecnie najnowocześniejszą przędzalnią w Polsce, na akademii w dniu 21 lipca 1949 r. w Państwowych Zakładach Przemysłu Bawełnianego w Pabianicach, zorganizowanej Ku Czci Narodowego Święta Odrodzenia Polski, przyrzekamy uroczyście, że do rocznicy Rewolucji Październikowej do dnia 7. listopada 1949 r. doprowadzimy do pełnego uruchomienia całej przędzalni, która winna jak najprędzej rozpocząć produkcję dla podniesienia gospodarki krajowej".

Głos zabiera powtórnie naczelny dyrektor tow. Adamkiewicz, który w krótkich słowach podkreślił wkład i wysiłek brygady montażowej przy uruchomieniu nowego oddziału przędzalni oraz wkład całej załogi w osiągnięciach produkcyjnych PZPB w Pabianicach. W nagrodę za te wysiłki i prace zakłady postanowiły nagrodzić 24 pracowników brygady montażowej oraz przodowników pracy.

Po wręczeniu nagród pieniężnych przodownikom, naczelny dyrektor wręczył **nagrodę w wysokości 30 tysięcy zł. tow. Krzywańskiemu, racjonalizatorowi,** który skonstruował maszynkę do nawijania cewek czółenkowych, które do tej pory nawijane były ręcznie.

Na część artystyczną akademii złożyły się występy chóru, orkiestry dętej i smyczkowej, kwartetu rewelersów, śpiewów solowych, recytacje i jednoaktówka.

Zch.

Jak uczciły Pabianice

piątą rocznicę Manifestu PKWN

Pracownicy Zarządu Miejskiego poświęcili 3 godziny pracy przy robieniu porządków w mieście.

Ponadto Zarząd Miejski podjął się wykończenia i oddania do użytku oddział dziecięcy w Szpitalu Miejskim z 20 łóżkami. Czyn ten sprawił, że długo oczekiwany szpitalik dla dzieci jest już oddany do dyspozycji obywateli miasta Pabianic.

Oddział Plantacji Miejskich wykonał i oddał do użytku ogródek jordanowski przy zbiegu ulic Zielonej i Żukowa.

Opieka Społeczna w tempie przyśpieszonym przygotowuje żłobek rejonowy na 100 dzieci przy ul. Pułaskiego 7. Oddział Kultury i Sztuki przygotowuje Salę Kultury w Domu Ludowym, Oddział Drogowy uporządkował chodniki i jezdnie przy zbiegu ulic Polnej, Zielonej i Konstantynowskiej.

Organizacja Ligi Kobiet we wszystkich oddziałach pracy dała po kilka godzin pracy dla uporządkowania miasta i zakładów pracy. (es)

Wędrówka po województwie

ŁOWICZ

Po ukończeniu ruchów ludności, związanych z repatriacją, wyjazdami na Ziemie Odzyskane, liczba mieszkańców powiatu łowickiego ustabilizowała się. Obecnie powiat łowicki liczy 103.450 osób, w tym miasto Łowicz 15.088, Głowno 8.500.

Gęstość zaludnienia wynosi 86 osób na kilometr kwadratowy.

OZORKÓW

Zarząd Miejski przeprowadza roboty brukarskie na ulicy Żeromskiego.

Zniszczona nawierzchnia ulicy zostanie całkowicie przebudowana na odcinku przeszło 2 klm.

ŁASK

ZMP-owcy z powiatu łaskiego w liczbie około 100 osób wyjechali do Sopot na wczasy.

W czasie trwania wczasów zorganizowane były tam kursy szkoleniowe, zawierające wykłady związane z ideologią ZMP oraz zagadnienia ekonomiczno-społeczne. Młodzież ZMP-owska spędzi czas przyjemnie i pożytecznie.

Z życia Partii

W sobotę dnia 23 lipca br. o godzinie 18 odbędzie się w lokalu własnym przy ul. Sobieskiego 2 zebranie Podstawowej Organizacji Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej Stare Miasto. Obecność wszystkich członków obowiązkowa.

Nagrody dla racjonalizatorów

przemysłu papierniczego

Ruch racjonalizatorski zatacza na terenie miasta Pabianic coraz szersze kręgi, obejmując coraz to nowe gałęzie przemysłu. Robotnicy dzięki swej pomysłowości dają państwu ogromne, wielomilionowe oszczędności. Państwo ze swej strony nie zapomina o tych, którzy przyczyniają się do tak wspaniałego jego rozwoju. Coraz więcej robotników — racjonalizatorów otrzymuje nagrody pieniężne za swe pomysły, co w znacznym stopniu przyczynia się do poprawy ich bytu.

W ostatnim okresie Komisja Usprawnień Centralnego Zarządu Przemysłu Papierniczego przyznała szereg nagród za usprawnienia pracownikom fabryk podległych Włocławskim Zakładom Papierniczym, a w tej liczbie także pracownikom Państwowej Fabryki Papieru w Pabianicach.

Nagrodę otrzyma ob. Szeler Jan, majster Fabryki Papieru w Pabianicach, w wysokości 10.000 zł. za pomysł czyszczenia rafek podczas pracy. Usprawnienie to przyczynia się do zmniejszenia postoju maszyny, a tym samym do zwiększenia produkcji. Ob. Kociniewski Bronisław, majster warsztatów mechanicznych tejże fabryki otrzymał nagrodę w wysokości 10.000 zł. za zastosowanie odpowiedniego sprzęgła tarczowego przy nawijaczce, zamiast dawnej sprężyny.

Ob. Dodek Tadeusz, ślusarz z IV grupy w Fabryce Papieru w Pabianicach dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie zamka przy windzie towarowej. Wykonał zamek z blachy stalowej i zastosował do windy towarowej w miejsce dawnego odlewanego z żeliwa. W razie uszkodzenia jednej z części zamka, łatwo ją można zastąpić bez zmiany całego korpusu, jak to miało miejsce dawniej. Autor tego pomysłu otrzyma nagrodę w wysokości 5.000 zł. (Zch)

Wieści z ZSRR

PŁYWAJĄCY PAŁAC KULTURY

Z przystani portu rzecznego stolicy radzieckiej w Chimkach odpłynął do Astrachania statek „Waleria Barsowa", przekształcony w oryginalny pływający pałac kultury. W pałacu tym znajduje się teatr letni, obliczony na 500 miejsc, kino, planetarium, liczne ruchome wystawy, zorganizowane przez muzea moskiewskie oraz czytelnie. W dziesiątkach miast i miasteczek, w których zatrzyma się statek, odbędą się odczyty urządzone staraniem Wszechzwiązkowego Towarzystwa Krzewienia Wiedzy Politycznej i Naukowej, koncerty z udziałem artystów moskiewskich teatrów oraz szereg innych imprez.

ORMO-wcy uczcili Święto Odrodzenia

Uroczysta akademia ku uczczeniu Święta Odrodzenia odbyła się dla ORMO-wców i funkcjonariuszy MO w Pabianicach. Akademię zagaił kierownik komisariatu ob. Nowakowski.

Referat polityczny o znaczeniu Manifestu PKWN-u wygłosił wice prezydent m. Pabianic tow. Alojzy Miller. Przedstawiciel Milicji Obywatelskiej odczytał rozkaz okolicznościowy na dzień 22 lipca.

Na zakończenie części oficjalnej akademii, odznaczonych zostało 12 funkcjonariuszy Ochotniczej Rezerwy Milicji Obywatelskiej za ich wybitne zasługi w dziele ochrony bezpieczeństwa obywateli miasta Pabianic.

W części artystycznej udział wzięła ekipa artystyczna Fabryki Żarówek L-1, która wykonała szereg pieśni i recytacji, stojących na wysokim poziomie.

Kombinator ze Skórnic w obozie pracy

Pomimo, że władze państwowe, samorządowe oraz chłopi mało i średniorolni walczą na każdym kroku z wyzyskiem i spekulacją, trafiają się jeszcze wypadki spekulacji i bogacenia się kosztem Państwa i społeczeństwa. Ostatnio taki wypadek miał miejsce w **Ośrodku Kultury Rolnej w Skórnicach.** Zarządca tego majątku **Antoni Dębecki** zamieszkały w Piastowie prowadził ciemne interesy, wyzyskując jednocześnie na każdym kroku zatrudnionych w Ośrodku pracowników. Dębecki używał pracowników i koni będących własnością Ośrodka do pracy we własnym gospodarstwie rolnym. Poza tym przywłaszczył sobie 10 metrów sześciennych drzewa i 26 wozów obornika, również należących do Ośrodka.

Nie zapomniał także o swojej rodzince. Umieścił on swoją siostrę na liście pracowników Ośrodka Kultury Rolnej i pomimo, że tam nie pracowała wypłacał jej 22.000 złotych miesięcznie tytułem wynagrodzenia.

Ale te kombinacje nie uszły mu bezkarnie. Dębecki powędrował do obozu pracy.

Ekipa robotników opoczyńskich na wsi

Do Skrzyńska, powiat opoczyński przybyła ekipa robotników Fabryki Opoczno pod przewodnictwem ob. Kubackiego i przewodniczącego Koła Fabrycznego ZMP Mulika Wacława.

Ekipa fabryczna składała się z robotników koła fabrycznego ZMP. Dla chłopów został wygłoszony referat o celach sojuszu robotniczo - chłopskiego, i o zadaniach Związku Samopomocy Chłopskiej.

Po krótkim referacie młodzież przystąpiła do części artystycznej. Ludność Skrzyńska z radością powitała zespół burzliwymi oklaskami. Na wyróżnienie w zespole artystycznym zasługują kol. Majsterek Henryk, Wijata Maria, Suskiewicz Edward. Na zakończenie wieczoru chór odśpiewał pieśń pt. „Partyzanci". Po półgodzinnej przerwie młodzież wiejska i starsi bawili się z radością i zadowoleniem na zabawie tanecznej. Po zakończeniu zabawy ob. Kubacki zaprosił chłopców do Opoczna, do fabryki, by zobaczyli jak pracują robotnicy.

Proporzec przechodni dla Zychlina

Młodzi przodownicy pracy

otrzymali cenne nagrody

W Zgierzu w sali Rady Związków Zawodowych odbyła się uroczystość rozdania nagród przodownikom pracy z młodzieżowych brygad współzawodnictwa z terenu całego województwa łódzkiego.

Do zebranej młodzieży, reprezentującej wszystkie powiaty województwa łódzkiego i wszystkie większe zakłady pracy, przemawiali tow. Salski z KW PZPR, tow. Filipiak z ORZZ, tow. Jarosz i tow. Kozłowski, wiceprzewodniczący Zarządu Wojewódzkiego ZMP. Mówcy gratulowali młodym robotnicom i robotnikom osiągniętych sukcesów w pracy nad podniesieniem ilości i jakości produkcji. Oświadczenie tow. Kozłowskiego o zwiększającej się z tygodnia na tydzień liczbie młodzieżowych brygad współzawodnictwa pracy — młodzi robotnicy przyjęli hucznymi oklaskami.

W województwie łódzkim we współzawodnictwie ilościowym i jakościowym bierze udział 6.600 ZMP-owców zgrupowanych w 575 brygadach produkcyjnych, z czego 7 brygad przodujących zostało nagrodzonych i wyróżnionych przez Wojewódzki Komitet Współzawodnictwa. Zwiększająca się ilość brygad młodzieżowych, gremialny napływ młodzieży miast i wsi do ZMP, przekraczanie norm produkcyjnych — oto dumna odpowiedź młodzieży polskiej na wrogą reakcyjną propagandę, na akcję części kleru, która dąży do oderwania młodzieży od budowy Polski Socjalistycznej.

Wśród niemilknących braw zebranej na sali młodzieży uchwalono rezolucję, w której młodzi przodownicy pracy ostro protestują przeciw inicjatorom „cudu" lubelskiego, który obraża uczucia religijne wierzących. Odpowiedzią na tę prowokację — głosi rezolucja — będzie zwiększony udział młodzieży we współzawodnictwie pracy w produkcji i w nauce.

Tow. Jarosz z ORZZ zawiadomił zebranych, że zwycięzcami ostatniego etapu młodzieżowego współzawodnictwa pracy zostali koledzy z Fabryki Maszyn i Aparatów Elektrycznych w Żychlinie. Młodzież z Żychlina bierze masowy udział we współzawodnictwie. Zorganizowano tutaj 48 brygad młodzieżowych, które stale przekraczają normy produkcyjne, a oprócz tego mają duże osiągnięcia w pracy organizacyjnej i społecznej.

Wśród okrzyków i braw na cześć zwycięskiego zespołu, tow. Kozłowski wręczył proporzec współzawodnictwa przodownikowi pracy kol. Kostrzewie Henrykowi. Proporzec przechodni ufundowany przez Zarząd Główny ZMP, znajdować się będzie w Żychlinie do zakończenia obecnego etapu współzawodnictwa i przekazany zostanie zwycięskiemu zespołowi.

Ogólnie nagrodzono 87 młodych przodowników pracy z województwa łódzkiego. Najwięcej nagród, bo aż 20 zebrali koledzy z powiatu kutnowskiego, następnie z Tomaszowa Maz. 13 nagród, ze Zduńskiej Woli 11, Zgierza 11 i Piotrkowa 7, Pabianic 6, Ozorkowa 3, Brzezin 2, Aleksandrowa 2, Moszczenicy 1, Radomska 10 i Łowicza 1.

Wśród nagrodzonych znajduje się 18-letni traktorzysta, przodownik pracy z PGRu w Rogowie ob. Dymski Bronisław, który swoją normę przeciętnie wykonuje w 135 procentach. Otrzymał on piękny rower. Rower otrzymał również ob. Klisiak Czesław z kutnowskiego „Kraju", wykonujący 160 procent normy. Odbiornik radiowy typu „Pionier" otrzymała 19-letnia obwijarka z PFSJ w Tomaszowie ob. Owczarek Irena, która 1 kwietnia br. zorganizowała 5-osobowy zespół, wyrabiający przeciętnie 114 procent normy produkcyjnej. Pozostali przodownicy młodzieżowego współzawodnictwa pracy otrzymali cenne nagrody w postaci kuponów materiałów, koszule, buty, książki itp.

Wspólna zabawa w sali Zw. Zaw. w Zgierzu zakończyła uroczystość rozdania nagród młodym przodownikom. (b)

Dzieci wiejskie

w gościnie u pabianickich robotników

Państwowe Zjednoczone Zakłady Przemysłu Jedw.-Galanteryjnego w Pabianicach objęły opiekę nad 6-oddziałową szkołą powszechną we wsi Żagliny gm. Sędziejewice pow. Łask.

Dzieci uczęszczające do tej szkoły w liczbie 45 wraz z kierownikiem szkoły i przedstawicielem Komitetu Rodzicielskiego przyjechały do Pabianic. Dzień ten minął pod znakiem poznania miasta. Dzieci obecne były na poranku filmowym w kinie „Robotnik", odwiedziły łódzki Ogród Zoologiczny, który pozostawił w pamięci ich niezatarte wrażenie. Po powrocie do Pabianic dzieci przyjęte były obiadem w świetlicy PZZPJG.

Po obiedzie „Żagliniacy" obejrzeli doroczną wystawę prac dzieci, uczęszczających do przedszkola zakładów, podziwiając eksponaty i malowidła swoich młodszych koleżanek i kolegów z miasta, z którymi serdeczną zawarli przyjaźń.

W dalszej części tej niecodziennej uroczystości dzieci wiejskie ze szkoły w Żaglinach wykonały kilka pieśni ludowych i robotniczych i recytowały wiersze. Na zakończenie jeden z chłopców w serdecznych, prostych i szczerych słowach podziękował za miłe spędzenie czasu „tak my na wsi, jak i wy w mieście będziemy wytężać wszystkie siły, aby zbudować Polskę Socjalistyczną" —powiedział chłopiec.

Z kolei kierownik szkoły podziękował za miłe przyjęcie, wyrażając nadzieję, że ten pierwszy kontakt zacieśni na zawsze współpracę szkoły z pabianicką fabryką.

Chwila odjazdu nadchodzi — dzieciaki zajmują miejsca w samochodzie. „Ekskortowani" przez przedstawicieli Komitetu Opiekuńczego i Rady Zakładowej oraz Pod. Org. Partyjnej, odjeżdżają ze śpiewem na ustach, dając w ten sposób wyraz zadowolenia z pobytu w gościnnych Zakładach. Piękna ta uroczystość odwiedzin przez dzieci szkolne ze wsi Żagliny PZZPJG w Pabianicach pozostawi w pamięci jej uczestników niezatarte wrażenie. (Zch)

Kobiety-pracownicy Zarządu Okręgowego PGR

pracują w gospodarstwach rolnych

Na jednym z ostatnich zebrań Koła Ligi Kobiet przy Zarządzie Okręgowym Państwowych Gospodarstw Rolnych w Łodzi pracowniczki — kobiety powzięły uchwałę, w której w związku z pozpoczęciem trzeciego etapu współzawodnictwa, ofiarowały 800 godzin pracy nadliczbowej dla odbudowy kraju.

W każdą niedzielę członkinie Ligi Kobiet wyjeżdżają do majątków, gdzie pracują fizycznie na roli. W ten sposób kobiety postanowiły przepracować 500 godzin, 300 zaś godzin poświęcono na wygłaszanie, odczytów i pogadanek w świetlicach danych majątków. W ten sposób członkinie Ligi Kobiet uczciły rocznicę Manifestu Lipcowego. Jednocześnie wzywają one wszystkie kobiety do wzmożonej pracy, celem przedterminowego wykonania powziętych uchwał i zobowiązań w trzecim etapie współzawodnictwa.

Złóż ofiarę na Odbudowę Warszawy

Głos Kobiet

Znikają ślady potworności wojny w naszym mieście

Odgruzowujemy Bałuty

We wszystkich miastach polskich członkinie Ligi Kobiet na cześć rocznicy Manifestu PKWN masowo przystąpiły do prac przy odgruzowywaniu i porządkowaniu ulic, urządzaniu skwerów, trawników itp. oraz porządkowaniu i ozdabianiu grobów żołnierzy radzieckich, którzy polegli w walkach o wyzwolenie ziem polskich.

Kobiety Łodzi w pracach tych nie pozostały w tyle. Członkinie Ligi Kobiet dobrowolnie przeprowadzają **akcję oczyszczania i odgruzowywania Bałut.** Przez tereny, położone przy zbiegu ulicy Wojska Polskiego i Marynarskiej, w ciągu minionych kilku tygodni przesunęły się tysiące członkiń Ligi Kobiet zatrudnionych przy robotach regulacyjnych i przy usuwaniu gruzów. O pracy robotnic „piątki bawełnianej" i „Azbestu" opowiada nam **tow. Helena Wagenbichler.**

— W niedzielę udałyśmy się grupą około 600 kobiet na przeznaczony do odgruzowania teren przy ul. Wojska Polskiego 64. Do pracy stanęły nie tylko same kobiety. Potrafiłyśmy zmobilizować również mężczyzn, towarzyszy pracy i członków naszych rodzin. Uzbrojone w szpadle i kilofy, dostarczone nam przez Starostwo, zabraliśmy się ostro do pracy. W rezultacie zostało usuniętych i wywiezionych 7 tysięcy metrów sześciennych gruzu. Robota trwała od 7-mej rano do godz. 13-tej.

Przy **odgruzowaniu Bałut** kobiety pracują przez cały dzień. Do robót tych stanęły nie tylko robotnice, ale również pracownice biurowe i gospodynie domowe. Oto, co nam pisze o pracy kobiet przy odgruzowywaniu Bałut nasza korespondentka z PSS-u.

„Załadowałyśmy (pracując niewielką grupą) 13 wozów gruzu oraz uporządkowałyśmy ze złożeniem na właściwe miejsce ponad 3 tysiące cegieł, zdatnych do użytku. I w tej pracy znalazły się przodownice. Na 65 obecnych w naszej grupie kobiet, wydatną pracą odznaczyły się ob. ob.: Szablewska, Popow, Twardowska, Prokofczyk, Litwinowa, Piotrowska, Michalak, Zawadzka, Cieniuch, Borysowa.

Do robót przy oczyszczaniu Bałut stanęły kobiety ze wszystkich zakładów pracy. Nie ma w Łodzi organizacji, której członkinie nie włożyłyby ofiarnego wysiłku w tę pracę, prowadzoną dla dobra społeczności.

Oświata rozprasza mroki

Dobrodziejstwa nauki czytania i pisania

Słuchaczki kursu dla analfabetów w PZPP i W Nr 22.

W dniu wczorajszym oraz w ciągu całego bieżącego tygodnia odbywały się we wszystkich zakładach pracy uroczyste akademie dla uczczenia 5-tej rocznicy Manifestu PKWN. W większości zakładów pracy uroczystości te połączone były z rozdaniem świadectw ukończenia podstawowych kursów czytania i pisania. Wielka akcja rządowa zwalczania analfbetyzmu już dziś przynosi widome rezultaty. Setki mężczyzn i kobiet, dla których dotychczas niedostępne były książka i gazeta, uzyskały podstawy do dalszego zdobywania nauki. W PZPB i W Nr 22 wręczono świadectwa zakończenia nauki wielukobietom. Oto grupka uczestniczek kursu, gdy z radością przegląda swe dyplomy i otrzymane w darze książki.

SPORT

Mimo niepogodu

Pobiegła sztafeta W—Z Belweder

W przededniu oddania do użytku trasy W—Z, 21 bm. wieczorem, odbył się bieg sztafetowy z Placu Zamkowego do Belwederu. W biegu startowało 21 zespołów, w tym 2 kobiece: LZS Żurawica i ZS „Spójnia".

W zespołach męskich, obok reprezentacji pionów i zrzeszeń, biegła również wspólna sztafeta przodowników pracy Betonstalu i Mostostalu, budowniczych trasy W—Z. Trasa, długości ok. 4 km, obejmowała 20 odcinków po 200 mtr. i prowadziła ulicami: Krakowskim Przedmieściem, Nowym Światem, Aleją Stalina do Belwederu.

Mimo deszczu, zgromadzona wzdłuż trasy publiczność, z dużym zainteresowaniem śledziła przebieg sztafety, której atrakcyjność potęgowały barwne kostiumy zawodników i świecące czerwono pałeczki.

Start zespołów męskich sprzed Kolumny Zygmunta na placu Zamkowym, poprzedził bieg dwóch zespołów kobiecych, które wystartowały o cztery minuty wcześniej. W konkurencji kobiecej zwyciężyły LZS Żurawica w czasie 11:06 min., zdobywając na mecie ok. 500 m przewagi nad ZS „Spójnia".

W konkurencji męskiej bieg wygrało ZS „Spójnia" w czasie 9:28,0 min., prowadząc od startu do mety. Dalsze miejsca w kolejności zajęły: 2) Kolejarz-Polonia, 3) Wojsko, 4) Gwardia, 5) ZSCh, 6) Ogniwo.

Po przybyciu na metę jeden z uczestników wspólnej sztafety Betonstalu i Mostostalu, przodownik pracy — murarz Majorowski, złożył meldunek dyr. GUKP — posłowi Motyce, meldując udział 420-tu robotników-sportowców w biegu.

Następnie do zgromadzonych zawodników i publiczności przemówił poseł Motyka, podkreślając wielkie osiągnięcia budownictwa Polski Ludowej, jakim jest trasa W—Z. Poseł Motyka życzył, aby marsz do socjalizmu i do dobrobytu mas pracujących Polski Ludowej odbywał się w takim tempie, w jakim biegła sztafeta.

Po przemówieniu zebrani wznieśli okrzyki na cześć Polski Ludowej, jej Prezydenta — Bolesława Bieruta i członków Rządu.

Na zakończenie uroczystości poseł Motyka wręczył zwycięskiej sztafecie „Spójni" nagrodę prezydenta miasta Warszawy — Tołwińskiego oraz zwycięskiej sztafecie żeńskiej LZS Żurawica nagrodę Zarządu Głównego ZSCh.

Uczestnicy sztafety uformowali następnie pochód i przemaszerowali z pochodniami ulicami: Bagatelą, pl. Unii, al. I Armii na plac na Rozdrożu, gdzie nastąpiło rozwiązanie sztafety.

Mistrzostwa lekkoatletyczne Polski w Łodzi

Jak już wspominaliśmy w dniach 30 i 31 lipca, Łódź gościć będzie w swych murach kwiat polskiej kobiecej lekkoatletyki.

Dnia 29 bm. zjadą do Łodzi lekkoatletki z całego kraju by ubiegać się o prymat w tej pięknej gałęzi sportu Mistrzostwa Polski to największa impreza sportowa jaką Łódź będzie mogła w bieżącym sezonie oglądać.

Zorganizowanie powyższych zawodów powierzył Polski Związek Lekkoatletyczny Łódzkiemu Okręgowemu Związkowi Lekko - Atletycznemu, chcąc w ten sposób uczcić Jubileusz zasłużonego dla sportu polskiego Związku Lekkoatletycznego w Łodzi.

Związek Łódzki poczynił wszelkie wysiłki by impreza ta otrzymała jak najokazalsze ramy, godne tytułu mistrzostw Polski.

Na podstawie już nadeszłych do ŁOZLA zgłoszeń, sądzić należy, że zawody będą bardzo interesujące. Przypuszcza się iż sportowa Łódź, która niejednokrotnie zdała egzamin swojego przywiązania do „Królowej Sportów" i tym razem zjawi się gremialnie na stadionie ŁKS „Włókniarz" aby podziwiać najlepsze zawodniczki i reprezentantki Polski, walczące o zaszczytne tytuły mistrzowskie.

Dotychczas udział swój zgłosiło 65 zawodniczek z najpoważniejszych klubów całego kraju.

Zamknięcie boiska ZKSM „Start" (Ożarów)

Na wniosek WGiD zarząd WOZPN postanowił zamknąć aż do odwołania boisko ZKSM „Start" w Ożarowie. Boisko będzie zamknięte aż do chwili całkowitego ukończenia dochodzenia w sprawie awantur w dniu 29. 6. 49 r.

Tenisiści Widzewa grają w Poznaniu o drużynowe mistrzostwa Polski

W ramach rozgrywek o drużynowe mistrzostwo Polski w tenisie — dziś, 23 lipca i jutro 24 lipca spotka się w Poznaniu mistrz drużynowy naszego okręgu, Włókienniczy Związkowy Klub Sportowy „Widzew" z Poznańskim Klubem Sportowym H. Cegielski.

Przypominamy, że w ub. roku drużyna łódzka zwyciężyła w Łodzi drużynę poznańską, z reprezentacyjnym zawodnikiem Polski — Piątkiem na czele.

Nasza ekipa tenisowa udała się dziś do Poznania w następującym składzie: Skonecki II, Borowczak, Banasiak, Ullrichowa, Cungowa oraz juniorzy: Ozga I, Ozga II i Klajber.

Drugi dzień mistrzostw bokserskich juniorów

W drugim dniu indywidualnych bokserskich mistrzostw Polski juniorów we Wrocławiu kilka walk przyniosło niespodziewane wyniki. Najważniejsze z nich to zwycięstwo Leji (Kraków) nad Soczewińskim (Gdańsk), Kurowskiego II nad Nitzlerem (Pomorze), Borkowskiego (Warszawa) nad Kowalewskim (Pomorze) oraz Antkowiaka (Gdańsk) nad Stanikowskim (Łódź). Walki stały na dobrym poziomie.

Po drugim dniu walk w punktacji drużynowej prowadzi Wrocław — 8 p., 2) Łódź — 8 pkt., 3) Szczecin — 6 p., 4) Poznań — 6 pkt.

Wyniki techniczne drugiego dnia walk:

Waga kogucia — Nowadzki (Poznań) pokonał na punkty Grena (Śląsk) Bruszkiewicz (Pomorze) — Wybrańskiego (Łódź), Bieganowski (Warszawa) — Zawalskiego (Częstochowa), Olczyk (Łódź) — ambitnego Glińskiego (Warszawa), Konarzewski (Łódź) — niezbyt zasłużenie Potyrałę (Wrocław), Leja (Kraków) — niespodziewanie Soczewińskiego (Gdańsk) a Pińczyński (Szczecin) przez t. k. o. w I-ej rundzie Strzemickiego (Olsztyn).

W. piórkowa: Zajączkowski (Łódź) pokonał Serafina (Gdańsk), Szczygielski (Wrocław) — Jabłońskiego (Rzeszów), Brzeziński (Śląsk) — Krajewskiego (Wrocław), Borkowski (Warszawa) — Kowalewskiego (Pomorze), Zajdel (Wrocław) — Pydę (Warszawa), Kapuściński (Szczecin) — Pelca (Szczecin), Ścigała (Poznań) — Bargiela (Szczecin), Antkowiak (Gdańsk) — Stanikowskiego (Łódź).

Waga lekka: Ponanta (Śląsk) wygrał wysoko na punkty z Moderskim (Kraków), Jędrzejczyk (Łódź) wygrał przez k. o. w pierwszej rundzie z Zielińskim (Gdańsk), Kurowski II (Wrocław) pokonał niespodziewanie Nitzlera (Pomorze), Dudek (Wrocław) pokonał Wisza (Rzeszów), Kalanus (Łódź) — Gołąbka (Kraków), Beinsch (Gdańsk) — Tomczyka (Poznań), Wodecki (Częstochowa) — Kozłowskiego (Lublin), Debisz (Łódź) wygrał na punkty z ambitnym Jaworskim (Warszawa).

Sędziowali w ringu: Neuding (Warszawa) i Łaukedrey (Szczecin); na punkty: Derda (Poznań), Krasucki (Warszawa), Ziemba, Praszkier, Sadowski, Miedzianowski, Popiołek i Kamizela (Wrocław).

Mistrzostwa ZSRR w maratonie

Na stadionie „Dynamo" w Moskwie rozegrany został bieg maratoński o mstrzostwo Związku Radzieckiego przy udziale 130 zawodników. Tytuł mistrzowski zdobył Gordienko, przebywając dystans 42,195 km w czasie 2:34:49,4 godz.

Mistrzostwo drużynowe zdobył zespół Federacji Rosyjskiej, w składzie: Suczkow, Pikow i Reut.

Mistrzostwa lekkoatletyczne mężczyzn w Gdańsku

W dniach 23—24 bm. na stadionie we Wrzeszczu odbędą się XXV mistrzostwa lekkoatletyczne Polski, z udziałem najlepszych zawodników polskich oraz maraton o mistrzostwo Polski. Protektorat nad mistrzostwami Polski objął dyr. GUKW — poseł L. Motyka. W skład Komitetu Honorowego weszli m. in.: wojewoda gdański — inż. Żrałek, dowódca Marynarki Wojennej — kmdr. Steyer, sekr. KW PZPR — Konopka.

Do mistrzostw zgłosiło się ponad 300 zawodników z 40-tu klubów z całej Polski. W maratonie weźmie udział ponad 20 biegaczy.

Spartakiada akademików radzieckich

W Odessie zakończyła się II Spartakiada studentów wyższych uczelni ZSRR. W zawodach wzięło udział ponad 1.000 sportowców, reprezentujących 35 miast. Tytuł mistrzowski w koszykówce męskiej zdobył zespół leningradzkiego Instytutu Elektrotechnicznego, w koszykówce kobiet — zespół moskiewskiego Instytutu Lotniczego. W zawodach gimnastycznych pierwsze miejsce zajęli studenci z Tbilisi. W zawodach lekkoatletycznych uzyskano szereg dobrych wyników, m. in.: 100 m — Potter (Leningrad) 10,9, tyczka — Kniaziew (Moskwa) 3,90 m.

Zespołowy tytuł mistrzowski zdobyli studenci Moskwy.

Jak się UBRAĆ

Na załączonych rysunkach przedstawiamy naszym Czytelniczkom modele letnich sukienek, dziecięcych ubiorów plażowych oraz najnowszych a modnych dziś uczesań.

Eleganckim i praktycznym strojem na dni upalne są sukienki, uszyte z deseniowego kretonu. Stanowić one mogą jedną całość lub też składać się z dwóch części — spódnicy i żakiecika. Stosunkowo proste w kroju, wykonane być mogą własnymi siłami w domu. Pierwsza z tych sukienek uszyta jest z materiału w poprzeczne pasy. Służyć nam może jako strój na ulicę lub jako sukienka plażowa, gdyż cała od góry do dołu zapisana jest na guziki. Bluzka

krajana jest kimonowo, posiada krótki rękawek, spódnica kloszowa przybrana jest dużymi kieszeniami. Druga sukienka składa się z wciętego żakiecika i kloszowej, w fałdy układanej spódnicy. Efektownym przybraniem tej sukni jest duży, wykładany kołnierz i jedwabny szalik wiązany pod szyją.

Następna sukienka — to skromny, sportowy ubiór, odpowiedni do noszenia zarówno w mieście, jak i na wsi. Składa się z prostej spódnicy, poszerzonej u dołu fałdami oraz żakiecika,

ozdobionego dwoma odstającymi kieszeniami. Do tej całości, którą sporządzić możemy z jasnego lnianego płótna, nosić możemy barwny, jedwabny szalik.

Dzieci, przebywające na wsi, w dni upalne ubierane być powinny w stroje lekkie i przewiewne.

Na załączonym rysunku znajdujemy wzory takich ubiorów, odpowiednich dla dziewczynek w wieku od lat 5-ciu do 12-tu.

Znudziły się już kobietom dotychczasowe fryzury, loki spływające na kark lub też podpięte wysoko włosy. Niewiasta, która zechce w najbliższym czasie wyglądać „modnie", musi zrezygnować ze swych przydługich włosów. Do łask wraca młodzieńcze uczesanie, gdyż włosy tego lata obcinamy krótko. Na załączonych ilustracjach widzimy, jak będziemy się czesać w najbliższym czasie.

Co usłyszymy przez radio?

12.04 Wiadomości południowe oraz przegląd prasy stoł. 12.20 Audycja dla wsi. 12.50 Melodie ludowe. 13.20 Skrzynka PCK. 13.30 (Ł) Chwila muzyki. 13.35 (Ł) „Uśmiechy wczasów". 14.40 „Opowieść o Chopinie" (4). 14.55 „Przypomnienia na czasie". 15.05 (Ł) Interludium z płyt. 15.15 (Ł) Aktualności łódzkie. 15.25 Informacje. 15.30 „Była sobie gąska". 15.55 Muzyka. 16.00 Reportaż aktualny dla młodzieży. 16.15 Muzyka. 16.20 (Ł) Muzyka z płyt 16.50 (Ł) „Czyn tramwajarzy — otwarcie nowej linii" — reportaż. 17.00 I-szy dziennik popołudniowy. 17.15 „Przy sobocie po robocie". 18.15 Koncert symfoniczny. 19.15 Koncert dla SP. 20.20 Rezerwa literacka. 20.20 Koncert rozrywkowy. Transmisja do Czechosłowacji i Budapesztu. 21.00 Dziennik wieczorny 21.30 Muzyka. 21.40 „Eugeniusz Onegin". 22.00 Muzyka taneczna. 22.45 (Ł) Muzyka z płyt. 22.58 (Ł) Omówienie programu lok. na jutro. 23.00 Ostatnie wiadomości. 23.10 Muzyka taneczna. 23.50 Program na jutro. 24.00 (Ł) Koncert życzeń. 0.25 (Ł) Zakończenie audycji i Hymn.

W. Ażajew 206

Daleko od Moskwy

Zbliżyli się do środka placu, gdzie robiono wykopy pod fundamenty instalacji tłoczącej. Robotnicy w watowanych kurtkach dłubali łomami, na dnie jamy, obok grzało się około trzydziestu robotników.

— Co to jest takiego? — spytał Beridze Kotlarewskiego.

— Wykopy.

— Wiem, że wykopy, niechaj was diabli porwą! — zdenerwował się Beridze. Dlaczego prowadzicie roboty w tak barbarzyński sposób? Dlaczego uprzednio nie wysadzacie terenu?

— Zamierzaliśmy właśnie w ten sposób robić, ale otrzymaliśmy instrukcję waszą, ażeby oszczędzać materiały wybuchowe na zrobienie przekopu w cieśninie.

— Ale przecież trzeba myśleć. Oszczędzać, nie znaczy nie używać zupełnie. Trzeba było pozostawić potrzebny dla podminowania zapas.

— No dobrze, przypuśćmy, że oszczędzaliście materiał wybuchowy, — odezwał się Kowszow. — Ale mogliśmy odgrzewać ziemię za pomocą ognisk. Trzeba było zarządzić, aby rozniecono conajmniej sto ognisk, a nie jakieś nędzne dwa. Czy oszczędzacie również drzewo?

— Proszę sobie wyobrazić, że właśnie nie mamy drzewa. Nie posiadamy transportu dla zwożenia z lasu.

— Gdzież są auta?

— Widzieliście przecież, wszystkie stoją. Te zaś, które pracują — rozwożą rury.

— A konie?

— Koni już tutaj nie zastałem. Ponieważ nie przygotowano dla nich w porę siana i paszy, część koni zaszlachtowano, część zaś zdechła.

— A traktory?

Kotlarowski wciąż pociągał nosem. Beridze patrzył na niego ze wściekłością. Aleksy chcąc uprzedzić wybuch towarzysza, dotknął rękawu jego kożucha:

— Chodź, pójdziemy oglądać dalej.

— Co oglądać! — wściekał się Beridze. — Dalej kopią również ręcznym sposobem doły pod rezerwuary. Dziesiątki tysięcy metrów sześciennych ziemi wyrzuca się rękoma! Czy tak?

Kotlarowski kiwnął głową.

— Widzę, że nitowanie metalowych części odbywa się również ręcznie! Jak tylko usłyszałem huk, od razu zrozumiałem, że wszystko tu się robi za pomocą siły ludzkiej — jak za czasów Piotra Pierwszego. Kto wam wydał dyplom inżyniera? — krzyknął ze wściekłością Beridze.

W pobliżu brzegu były wykopane trzy jamy okrągłe, na metr głębokości. Ludzie dłubali łomami ziemię, a w zapadającym mroku widoczne były tylko czapki. W pobliżu leżało na ziemi duże żelazne koło, w którym brak było kawałka. Dwie pary robotników nitowało arkusz żelaza. Pomocnik stał obok przenośnego piecyka trzymając w ogniu nity.

Beridze z żalem pokiwał głową. Chciał coś powiedzieć Aleksemu, ale głos jego zginął w hałasie i huku, tak że tylko machnął ręką. Aleksy zbliżył się do robotników i dotknąwszy ramienia jednego z nich, kazał wstrzymać pracę. Gdy huk nagle zamilkł, długo dzwoniło jeszcze w uszach.

— Czy już dawno zajmujecie się tą pracą? — zainteresował się Aleksy.

— O już dawno!

— A jaką robotę macie do wykonania?

— Nie mamy żadnej — uśmiechnął się robotnik spojrzawszy na towarzyszy.—Możemy pracować, lub nie, to zależy od nas. Nitujemy z własnej woli, raczej z nudów. Pytaliśmy zwierzchnictwa, czy możemy się zająć nitowaniem? Proszę. Więc pukamy i grzejemy się.

— Jeśli już nitujecie, to lepiej było robić pneumatycznie, aniżeli ręcznie. A może nie macie aparatów?

— Aparaty są, ale tu się wszystko robi ręcznie. Nie ma prawie prądu elektrycznego. Instalacja jest bardzo słaba i ledwo pracuje.

GŁOS
organ Łódzkiego Komitetu i Wojewódzkiego Komitetu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej
Redaguje: Kolegium Redakcyjne.
Wydawca: RSW „Prasa".
Adres Redakcji: Łódź, Piotrkowska 86, III p.
Druk.: Zakłady Graficzne R. S. W. „Prasa" Łódź, ul. Żwirki 17 tel. 206-42.
Telefony:
Redaktor naczelny: 218-1
Zastępca red. nacz. 218-0
Sekretarz odpowiedz. 218-22
Sekretariat ogólny: 223-2
Dział partyjny 223-29, 254-2 wewn. 10
Dział korespondentów robotniczych i chłopskich oraz redaktorów gazet ściennych: 219-4
Dział mutacji: 218-11
Dział miejski i sport.: 254-21 wewn. 8 i 11
Dział ekonomiczny: 223-2
Dział rolny: wewn. 9 — 254-21
Redakcja nocna: 172-31; 156-81
Kolportaż: Łódź, Piotrkowska 70, tel. 222-22
Administracja: 200-42
Dział ogłoszeń: 111-50
Łódź, Piotrkowska 83, tel. 111-50
D-04444